

[Justitsministeren.]

stemte Ordning af Enhedspolitiet, som Fler-tallet foreslaar.

Men dertil kommer en almindelig Be-tragtning, som jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartel gjorde gældende, at vi kan ikke og navnlig bør vi ikke i et saa lille og let administreret Land som Danmark have saadanne Politiforhold, at naar den tekniske Udvikling har medført, som jeg vist sagde i Fjor, at en Forbryder eller Forbryderbande kan begynde i København og takket være stjaalne Biler fortsætte i en Række Politikredse i Løbet af Natten for at vende tilbage til Udgangspunktet om Morgen, saa skal en saadan Sag i og for sig behandles af 6—7—8 forskellige Politi-mestre. Naar de tekniske Forhold er saa-danne, at de i høj Grad begunstiger For-brydernes Udvikling, er det ogsaa af Betydning for en Samfundsmagt at ordne Forsvaret derimod paa den mest prak-tiske Maade.

Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard som til det ærede Medlem Hr. Hasle — der jo for øvrigt principielt ikke er Modstander af Enhedspolitiet, men kun mener, at der er Vanskeligheder ved, som han sagde i Fjor, at naa over til en saadan Nyordning, naar det er en gammel ind-arbejdet Ordning, der skal forlades —, at jeg tror, et nærmere Studium af Kom-missionens Betænkning og dens Forslag med Bemærkninger samt Drøftelserne i Udvalget vil føre til, at man vil kunne opnaa en ret almindelig Enighed om dette Lovforslags Gavnlighed.

Det ærede Medlem Hr. Hartel nævnte forskellige Enkeltspørgsmaal, som han ønskede at gøre opmærksom paa, da han ikke kunde vente at blive Medlem af Udvalget. Det ærede Medlem nævnte først, saa vidt jeg har noteret, den Uenighed, der unægtelig har vist sig at være mellem Ordenspolitiet og Kriminalpolitiet om et enkelt Spørgs-maal, nemlig om det særlige Opdagertillæg. Jeg har med Beklagelse læst Diskussionen derom i Politiorganisationernes Blade, og jeg maa sige, at Ordenspolitiet og Krimi-nalpolitiet i hvert Fald gennem de Skri-benter, der dør har taget Ordet, har gjort hver for sig alt, hvad de formaaede og mere til, for at hæve sig selv og sætte den anden lidt længere ned, end det var passende. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det saa ikke godt ud, og at det er rimeligt, at Udvalget baade indkræver dette Ma-teriale, som jeg i saa Fald vil skaffe det, for at se, hvilke sagligt betydende Argu-menter der findes i det, og ogsaa i Alminde-

lighed drøfter, om Lovforslaget her er naaet til det rette Resultat ved den Forskel, det har gjort mellem Ordenspolitiet og Krimi-nalpolitiet og deres Lønninger.

Jeg er, hvad der fremgaar af Bemærk-ningerne, ikke i Stand til over for det ærede Medlem Hr. Hartel at oplyse, i hvilken Udstrækning man tør antage, at det nuværende kommunale Politi vilde ønske at forblive i sine nuværende Stillinger, ogsaa efter Lovforslagets Vedtagelse. Det kan jeg ikke give Tal for, for det vilde være ganske urimeligt at indhente saadanne Tal nogle Aar maaske, før Spørgsmaalet overhovedet blev aktuelt; man ved ikke, hvad vedkommende i Virkeligheden vil beslutte sig til, naar det staar paa Af-gørelsen til sin Tid.

Dernæst gjorde det ærede Medlem Hr. Hartel nogle Bemærkninger om den vide Adgang til Forflyttelser, som dette Lov-forslag aabner for Administrationens Le-delse. Jeg tror, jeg maa sige til det ærede Medlem, at det for den øverste Admini-stration bliver nødvendigt, som det har været nødvendigt over for Dommerfuld-mægtige, Politifuldmægtige, de motorsag-kyndige og andre, at have denne Forflyt-telsesret, men jeg tror ogsaa, jeg tør sige, ud fra mit Kendskab til Justitsministeriets Forhold, at vi ved Udnyttelsen af den i Praksis tager alle mulige humane Hensyn, bl. a. ogsaa Hensyn til, om vedkommende vil gaa ned i Indtægt ved en saadan For-flyttelse, selv om den tilsyneladende ser ud som en Forfremmelse. Det er meget sjældent, at vi ikke er i Stand til at ordne det med Hensyn til Dommerfuldmægtige og andre, saaledes at det sker uden egentlig Tvangsforflyttelse, men Retten maa man bevare, naar man vil have et Enhedspoliti.

Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Betæneligheder med Hensyn til, hvor meget Ordningen vil betyde i Udgift for Landkommunerne. Set fra Justitsministe-rens Synspunkt vil denne Lov jo lette samtlige Kommuner med en ca. 18 Mill. Kr. om Aaret, men jeg vil ikke, da jeg ikke kan kende det store Udligningsforslags Skæbne, være i Stand til at svare det ærede Medlem Hr. Hartel paa, hvorledes det endelige Resultat maatte blive med Hensyn til Landkommunerne; den afgø-rende Diskussion vil formentlig i saa Hen-seende komme til at ligge i et helt andet Udvalg end det, jeg faar noget at gøre med. Jeg skal imidlertid henlede Opmærk-somheden paa, at disse Udtalelser er faldet.

Endelig maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, at jeg var paa